

SINTEZA OBSERVAȚIILOR

la proiectul Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind desemnarea furnizorului de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale

Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM), în calitate de autoritate națională care are drept obiectiv asigurarea condițiilor de exercitare a dreptului de acces la serviciul universal, ia măsurile necesare pentru desemnarea furnizorilor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale, astfel încât utilizatorii să aibă acces la un minim de servicii, în condiții de calitate și accesibilitate, în orice punct de pe teritoriul României.

În acest sens, prin proiectul de decizie supus consultării, ANCOM a propus desemnarea Companiei Naționale „Poșta Română” S.A. (CNPR) ca furnizor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale, între data de 26 aprilie 2009 și data de 31 decembrie 2012.

Perioada de consultare pentru proiectul deciziei președintelui ANCOM privind desemnarea furnizorului de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale, publicat pe pagina de internet a ANCOM la data de 27 martie 2009, a expirat la data de 6 aprilie 2009.

În conformitate cu dispozițiile art. 50 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, ANCOM are obligația de a publica, pe pagina sa de internet, un material de sinteză a observațiilor primite cu privire la măsurile supuse consultării, care va preciza și poziția sa față de aceste observații.

Observațiile primite de către ANCOM în cursul perioadei de consultare se referă la următoarele aspecte:

1. Decizia de desemnare a CNPR ca furnizor de serviciu universal pentru furnizarea serviciului de publicitate prin poștă este nejustificată atât din perspectiva nivelului actual al cererii pentru unele categorii de trimiteri de publicitate prin poștă, condițiilor concurențiale existente pe acest segment de piață, cât și al modificărilor suferite de cadrul normativ european în domeniul serviciilor poștale.

Potrivit cadrului legal în vigoare, serviciul de publicitate prin poștă este un serviciu poștal inclus în sfera serviciului universal.

Astfel, pentru a garanta dreptul cetățenilor României de a beneficia de furnizarea permanentă a serviciilor poștale incluse în sfera serviciului universal, la anumite standarde de calitate, în orice punct de pe teritoriul României, la tarife accesibile tuturor utilizatorilor, ANCOM a luat decizia de a desemna un furnizor de serviciu universal și pentru furnizarea serviciului de publicitate prin poștă.

Având în vedere că prin cererea depusă în cadrul procedurii de desemnare a furnizorului de serviciu universal CNPR nu a solicitat desemnarea pentru furnizarea acestei categorii de servicii poștale, precum și faptul că cererea depusă de S.C. Poștă Atlassib Curier Rapid S.R.L. a fost respinsă, ANCOM a desemnat din oficiu CNPR ca furnizor de serviciu universal pentru furnizarea serviciului de publicitate prin poștă cu respectarea prevederilor Deciziei președintelui ANRCTI nr. 3442/2007 privind condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale.

CNPR, în calitatea sa de operator fost monopolist, dispune de resurse umane și materiale semnificative, precum și de infrastructura necesară pentru îndeplinirea obligațiilor privind furnizarea serviciului de publicitate prin poștă, alegerea furnizorului de serviciu universal pentru această categorie de trimiteri urmărind îndeplinirea în cele mai bune condiții a obligațiilor generate de această calitate.

Astfel, CNPR dispune de o rețea de distribuție la nivel național, putând prelua totodată trimiterile de publicitate prin poștă prin puncte de acces specializate în fiecare reședință de județ, dar și în alte 162 de centre aflate în mediul urban. Dată fiind particularitatea colectării trimiterilor de publicitate prin poștă, și anume că introducerea trimiterilor de acest fel în sistemul poștal este realizată de către persoanele juridice, considerăm că cele 286 de puncte de acces specializate sunt suficiente pentru asigurarea în bune condiții a colectării trimiterilor de publicitate prin poștă.

Totodată, având în vedere că CNPR deține peste 6.900 de puncte de acces deservite de personal precum și faptul că a fost desemnată furnizor de serviciu universal și pentru trimiterile de corespondență de până la 2 kg, ANCOM consideră că CNPR este singurul furnizor de servicii poștale care poate beneficia de economii de scară și scop în ceea ce privește sortarea, transportul și livrarea trimiterilor de publicitate prin poștă.

De asemenea, precizăm că accesul la serviciile din sfera serviciului universal se realizează în vederea asigurării accesului permanent al utilizatorilor la anumite servicii minime, la anumite standarde de calitate, la tarife accesibile. Faptul că serviciul de publicitate prin poștă se adresează în principal persoanelor juridice în calitate de expeditori, nu înseamnă că nu trebuie să îndeplinească cerințele de disponibilitate, accesibilitate și universalitate, deoarece legiuitorul nu distinge între persoanele cărora trebuie să li se asigure accesul la serviciile incluse în sfera serviciului universal.

Prin urmare, desemnarea furnizorilor de serviciu universal nu are ca obiect crearea unei situații mai favorabile pentru aceștia din punctul de vedere al concurenței. Derogările de la normele concurențiale în acest caz se realizează doar în măsura necesară atingerii obiectivelor stabilite pentru furnizarea serviciilor incluse în sfera serviciului universal.

Totodată, desemnând CNPR și ca furnizor de serviciu universal pentru furnizarea serviciului de publicitate prin poștă, ANCOM nu creează, raportat la obligația de a asigura un număr minim de colectări și livrări, un dezavantaj competitiv în sarcina acestui furnizor. CNPR va furniza serviciul de publicitate prin poștă în localitățile în care va presta și celelalte servicii din sfera serviciului universal utilizând aceleași resurse umane și materiale, realizarea numărului minim de colectări, respectiv de livrări, neimpunând restricții asupra unei activități competitive de furnizare a serviciului de publicitate prin poștă.

De asemenea, ANCOM consideră că modificarea cadrului normativ european, respectiv a Directivei 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind regulile comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale comunitare și îmbunătățirea

calității serviciilor, cu modificările și completările ulterioare, prin Directiva 2008/6/CE, care prevede posibilitatea includerii serviciului de publicitate prin poștă în categoria trimiterilor de corespondență, precum și eliminarea din textul actului normativ menționat a prevederilor care defineau serviciul de publicitate prin poștă, dispoziții ce vor trebui transpuse în legislația națională până la data de 31 decembrie 2010, nu pot constitui argumente care să susțină nedesemnarea unui furnizor de serviciu universal pentru furnizarea serviciului de publicitate prin poștă. Astfel, chiar în măsura în care România ar lua decizia de a nu mai considera trimiterile de publicitate prin poștă un serviciu distinct de trimiterile de corespondență, trimiterile care fac obiectul acestui serviciu vor fi în continuare incluse în sfera serviciului universal.

Totodată, ANCOM constată că până în prezent CNPR nu a inclus în oferta sa de servicii serviciul poștal având ca obiect trimiteri internaționale de publicitate prin poștă. De altfel, conform Raportului privind piața serviciilor poștale din România în anul 2007 rezultă că, până în prezent, nicio altă companie prezentă pe piața serviciilor poștale din România nu a furnizat astfel de servicii. Inexistența unor oferte pentru astfel de servicii pe o piață concurențială poate fi explicată prin inexistența unei cereri pentru astfel de servicii.

Având în vedere cele de mai sus, ANCOM consideră că, în prezent, impunerea obligației de furnizare a serviciului poștal având ca obiect trimiteri internaționale de publicitate prin poștă, nu este necesară. ANCOM va continua să monitorizeze evoluția acestui segment al serviciilor poștale, urmând ca, în măsura în care pe parcursul perioadei de desemnare va considera necesară furnizarea serviciului poștal având ca obiect trimiteri internaționale de publicitate prin poștă în regim de serviciu universal, să revină asupra deciziei sale.

În legătură cu observația privind necesitatea eliminării din sfera serviciului universal a serviciului de trimiteri cu valoare declarată având ca obiect trimiterile de publicitate prin poștă, întemeiată atât pe lipsa solicitărilor pentru astfel de servicii, cât și pe argumente de ordin economic, ANCOM consideră că din datele disponibile nu rezultă în mod clar faptul că aceste servicii nu sunt necesare pe piața de servicii poștale din România. Lipsa cererii pentru o anumită categorie de servicii poștale trebuie constatată la nivelul pieței, și nu doar la nivelul unui singur furnizor de servicii poștale. Prin urmare, ANCOM va menține această categorie de servicii poștale în sfera serviciilor pe care furnizorul de serviciu universal va avea obligația să le furnizeze.

2. Eliminarea serviciilor de trimitere recomandată având ca obiect colete poștale dintre serviciile pe care furnizorul de serviciu universal desemnat are obligația să le furnizeze pe teritoriul României

Atât conform cadrului comunitar în domeniu, cât și legislației naționale care îl transpune în dreptul intern, serviciul universal include și serviciile de trimitere recomandată având ca obiect colete poștale. Astfel, conform dispozițiilor art. 5 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 642/2002, cu modificările și completările ulterioare, „*Serviciile incluse în sfera serviciului universal sunt:*

- a) colectarea, sortarea, transportul și livrarea trimiterilor poștale interne și internaționale, în greutate de până la 2 kg;*
- b) colectarea, sortarea, transportul și livrarea coletelor poștale interne și internaționale, în greutate de până la 10 kg;*
- c) distribuirea coletelor poștale în greutate de până la 20 kg, expediate din afara teritoriului României către o adresă aflată pe teritoriul acesteia;*

d) *serviciul de trimitere recomandată având ca obiect trimiteri poștale din categoriile prevăzute la lit. a)-c);*

e) *serviciul de trimitere cu valoare declarată având ca obiect trimiteri poștale din categoriile prevăzute la lit. a)-c);*

f) *orice alte servicii poștale stabilite prin hotărâre a Guvernului, dacă răspund unor necesități de ordin social sau economic ale utilizatorilor, care nu pot fi asigurate în mod satisfăcător în condițiile unei piețe concurențiale."*

În consecință, conform dispozițiilor legale în vigoare, serviciul de trimitere recomandată având ca obiect colete poștale este inclus în sfera serviciilor poștale pe care furnizorul de serviciu universal are obligația să le presteze. De asemenea, conform cadrului comunitar, serviciile de trimitere recomandată sau cu valoare declarată fac obiectul serviciilor incluse în sfera serviciului universal, fără a fi excluse serviciul de trimitere recomandată și cu valoare declarată care au ca obiect colete poștale. Determinarea concretă a acestor servicii incluse în sfera serviciului universal se stabilește la nivel național.

În legătură cu presupusa contradicție între reglementările Convenției Poștale Universale și normele comunitare și naționale din domeniul serviciilor poștale, considerăm că interpretarea dată raporturilor dintre aceste reglementări este eronată, statele semnatare ale Convenției putând oricând stabili servicii suplimentare față de cadrul minim prevăzut de dispozițiile Convenției. Astfel, Convenția Poștală Universală stabilește un set minim de servicii poștale și anumite reguli de furnizare a acestora, astfel încât să se garanteze libera circulație a trimiterilor poștale pe teritoriul poștal unic și să fie satisfăcute nevoile evolutive ale consumatorilor. Aceste prevederi nu aduc atingere dreptului statelor naționale de a defini alte categorii de servicii poștale, în măsura în care nu sunt încălcate dispozițiile acestei convenții. Mai mult, serviciile incluse în sfera serviciului universal sunt definite în normele comunitare, iar dispozițiile Convenției Poștale Universale nu pot fi interpretate astfel încât să limiteze aplicarea unor norme comunitare pe teritoriul României.

3. Extinderea dreptului rezervat de care beneficiază furnizorul de serviciu universal, prin includerea trimiterilor internaționale prezentate pe teritoriul României în sfera serviciilor rezervate, precum și modificarea limitei tarifare prevăzute pentru acordarea drepturilor rezervate.

Potrivit prevederilor art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002, ANCOM poate rezerva furnizorului de serviciu universal *„Dreptul de a presta unul sau mai multe servicii poștale incluse în sfera serviciului universal, având ca obiect trimiteri de corespondență interne sau internaționale, indiferent dacă livrarea acestora este accelerată ori nu, a căror greutate este mai mică de 50 g și al căror tarif este mai mic decât de 2,5 ori tariful public corespunzător unei trimeri de corespondență din prima treaptă de greutate a celei mai rapide categorii standard [...]”*. Aceasta reprezintă limita maximă a drepturilor ce pot fi rezervate furnizorului de serviciu universal.

Determinarea concretă a limitelor dreptului rezervat se realizează strict în măsura necesară îndeplinirii obligațiilor de asigurare a serviciilor din sfera serviciului universal, astfel încât gradul de afectare a concurenței în domeniul serviciilor poștale să fie minim, iar beneficiile rezultate din existența drepturilor rezervate să nu depășească pierderile determinate de furnizarea serviciilor poștale sub incidența obligațiilor de serviciu universal.

În ceea ce privește limita de tarif, așa cum s-a precizat și în expunerea de motive, aceasta acordă CNPR o anumită protecție în fața riscului de a pierde traficul de trimiteri de corespondență din mediul urban, datorită obligației de a practica tarife uniforme, de costurile mici ale unei trimeri în mediu urban și de flexibilitatea furnizorilor alternativi în stabilirea tarifelor. ANCOM consideră că impunerea unui astfel de plafon tarifar elimină

riscul pierderii unor volume mari de trimiteri de corespondență sub 50 g (care reprezintă în prezent 80% din volumul total al trimiterilor de corespondență), generate de clienții mari, deoarece tariful practicat de către CNPR pentru trimerile de corespondență sub 50 g va fi mai mic decât plafonul impus celorlalți furnizori de servicii poștale.

Tarifele aprobate de către ANCOM pentru trimerile de corespondență din cea mai rapidă categorie standard asigură orientarea în funcție de costuri (inclusiv costurile cu platforma aeriană și rutieră), precum și o marjă de profit, pentru totalul trimiterilor poștale prioritare incluse în sfera serviciului universal (în greutate de până la 2 kg). În plus, CNPR a beneficiat pe parcursul anului 2008, pe baza dispozițiilor art. II alin. (1) din Legea nr. 133/2007 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2006 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, de o majorare cu 100% a tarifelor din sfera serviciului universal practicate, fără a fi necesară aprobarea autorității de reglementare sau realizarea unor justificări bazate pe costuri ale acestor majorări.

Neincluderea tuturor categoriilor de servicii poștale având ca obiect trimeri internaționale în sfera drepturilor rezervate acordate furnizorului de serviciu este conformă atât cadrului comunitar cât și celui național în materie. Conform dispozițiilor art. 7 din Directiva 97/67/CE (în forma nemodificată de Directiva 2008/6/CE), statele membre pot continua să rezerve servicii furnizorului de serviciu universal, acestea limitându-se la colectarea, sortarea, transportul și livrarea trimiterilor interne de corespondență, precum și la distribuirea trimiterilor de corespondență expediate din afara teritoriului național. Măsura este conformă și prevederilor legislației naționale, având în vedere că prevederile art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 acordă dreptul ANCOM de a decide care dintre serviciile incluse în sfera serviciului universal vor fi rezervate furnizorului de serviciu universal.

De asemenea, precizăm că dispozițiile art. 12 definesc, în ceea ce privește sfera drepturilor rezervate, limita maximă a acestor drepturi, ANCOM neputând să stabilească alte drepturi rezervate decât cele definite sau care să depășească limitele de greutate sau tarif. Astfel, în unele state membre nu au fost acordate drepturi rezervate (Grecia, Spania etc.), iar în alte state membre drepturile rezervate au fost limitate la trimerile poștale interne (Belgia, Germania, Danemarca etc.). Prin urmare, acordarea drepturilor rezervate furnizorului de serviciu universal se realizează doar în măsura necesară exercitării de către acesta a obligațiilor de serviciu universal. În acest sens, reamintim că, potrivit dispozițiilor art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002, ANCOM poate rezerva furnizarea anumitor servicii poștale doar *„în măsura necesară îndeplinirii obligațiilor de asigurare a serviciilor din sfera serviciului universal care îi revin”*.

Cât despre faptul că stabilirea unor drepturi rezervate pentru trimerile de corespondență expediate de pe teritoriul României către o adresă aflată pe teritoriul unui alt stat ar asigura garantarea dreptului cetățenilor României de a beneficia de furnizarea permanentă a unor servicii, precizăm că acest obiectiv nu se asigură în niciun caz prin intermediul rezervării unor drepturi, ci prin intermediul obligativității furnizării serviciilor incluse în sfera serviciului universal (toate trimerile de corespondență internațională până la 50 g fiind incluse între aceste servicii).

În concluzie, includerea în sfera dreptului exclusiv acordat CNPR a serviciului poștal având ca obiect trimerile internaționale prezentate pe teritoriul României, ar constitui o încălcare a normelor europene în materie.

4. Modificarea și completarea unor prevederi privind colectarea și, respectiv, livrarea trimiterilor poștale care fac obiectul serviciilor din sfera serviciului universal.

Conform prevederilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002, *„Furnizorul de serviciu universal trebuie să asigure, în fiecare localitate în care prestează serviciile din sfera serviciului universal pe care are obligația să le furnizeze, cel puțin o colectare de la fiecare punct de acces și cel puțin o livrare la locuința fiecărei persoane fizice și la sediul fiecărei persoane juridice, în fiecare zi lucrătoare, dar nu mai puțin de 5 zile pe săptămână, cu excepția cazurilor sau condițiilor geografice considerate excepționale de autoritatea de reglementare.”*

În consecință, constatăm că propunerea respondentului de modificare a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din proiectul de decizie, în sensul restrângerii obligației de a asigura colectarea doar la anumite puncte de contact, nu respectă prevederile legale menționate mai sus.

Totodată însă, referindu-ne la propunerea de completare a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din proiectul de decizie, ANCOM consideră utilă introducerea mențiunii referitoare la posibilitatea stabilirii unor metode de livrare specială pentru locuințele sau sediile din extravilanul localităților, cu acordul autorității de reglementare.

5. Eliminarea obligativității respectării standardelor de calitate în cazul neinscripționării codului poștal pe trimiterea poștală.

Atât normele comunitare care prevăd anumite standarde de calitate pentru serviciile poștale din sfera serviciului universal, cât și normele naționale care le transpun în dreptul intern, nu prevăd o asemenea excepție de la aplicarea acestor standarde.

ANCOM consideră ca necunoașterea codului poștal de către persoana care introduce în rețeaua furnizorului de serviciu universal trimiteri poștale, nu trebuie să afecteze niciuna dintre caracteristicile serviciilor furnizate.

6. Impunerea unui termen în care ANCOM trebuie să aprobe regulile minime obligatorii și, respectiv, să avizeze contractul-cadru de furnizare a serviciilor poștale.

Proiectul de decizie supus consultării are ca obiect desemnarea furnizorului de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale nu impunerea unor obligații în sarcina autorității de reglementare în relația cu acesta. Totodată, prevederea termenului propus nu va asigura finalitatea urmărită de respondent.

7. Modificarea și completarea art. 12 din proiectul de decizie prin includerea unei dispoziții referitoare la cazurile excepționale care ar determina neîndeplinirea obiectivelor de calitate, precum și raportarea obiectivelor de calitate la totalul trimitărilor poștale și nu la numărul total al trimitărilor de corespondență.

Stabilirea unor obiective de calitate de către ANCOM pentru categoria de trimiteri de corespondență raportate la „totalul trimitărilor poștale” contravine dispozițiilor art. 30 alin. (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002, care stabilesc că furnizorul de serviciu universal are obligația de a respecta anumite standarde de calitate, prin raportare la totalul trimitărilor de corespondență. Prin urmare, considerăm că formularea propusă prin observațiile transmise nu respectă cadrul normativ în vigoare.

De asemenea, reiterăm că nu este necesară reluarea dispozițiilor art. 30 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002, care au ca obiect stabilirea unor cazuri excepționale de

către ANCOM care ar determina neaplicarea prevederilor privind îndeplinirea obiectivelor de calitate.

8. Modificarea art. 15 din proiectul de decizie prin eliminarea obligației de amplasare a unui punct de contact propriu în fiecare localitate de pe teritoriul României și creșterea numărului de locuitori deservit de o cutie poștală.

Asigurarea dreptului de acces la serviciile incluse în sfera serviciului universal, la anumite standarde de calitate, în orice punct de pe teritoriul României, constituie atât definiția serviciului universal, cât și obiectivul major urmărit prin implementarea acestui serviciu. Reglementarea densității optime a punctelor de acces, respectiv de contact, reprezintă mijlocul principal prin intermediul căruia autoritatea de reglementare poate asigura accesibilitatea serviciilor incluse în sfera serviciului universal.

Pornind de la aceste premise, ANCOM a prevăzut în prima decizie de desemnare a furnizorului de serviciu universal, Decizia președintelui ANRC nr. 88/2004, norme privind densitatea minimă a punctelor de acces, respectiv de contact.

Noile dispoziții ale art. 15 din proiectul de decizie asigură o anumită flexibilitate furnizorului de serviciu universal cu privire la amplasarea punctelor de acces sau de contact, dar, în același timp, asigură un nivel minim cu privire la densitatea punctelor de acces sau de contact. De asemenea, cu privire la interpretarea dispozițiilor Directivei 97/67/CE, precizăm că, potrivit art. 3 alin. (2) din acest act normativ, *„În acest scop, Statele membre vor lua măsurile pentru a asigura că densitatea punctelor de acces și a punctelor de contact are în vedere necesitățile utilizatorilor.”*

Noua densitate a punctelor de acces a fost stabilită avându-se în vedere anumite date statistice publicate de Institutul Național de Statistică, astfel încât să se asigure cel puțin o cutie poștală în localitățile rurale și, în același timp, avându-se în vedere densitatea locuitorilor în respectivele localități, accesibilitatea acestora. ANCOM a acceptat unele dintre observațiile primite, crescând numărul de locuitori pentru care trebuie instalată o cutie poștală la 20.000 în municipiul București (avându-se în vedere densitatea ridicată a locuitorilor). În ceea ce privește punctele de acces deservite de personal, considerăm că dezideratele legate de eficientizarea activității CNPR trebuie să aibă totuși în vedere și respectarea obligațiilor de serviciu universal impuse acesteia. Totuși, ANCOM a avut în vedere eficientizarea activității CNPR la modificarea prevederilor care stabileau obligativitatea unui program cu publicul de 8 ore la toate punctele de acces deservite de personal. De asemenea, pentru compensarea pierderilor determinate de respectarea acestor obligații, CNPR îi sunt acordate drepturi rezervate pentru anumite categorii de trimiteri de corespondență.

9. Completarea dispozițiilor art. 18 din proiectul de decizie cu un nou alineat ale cărui prevederi să permită furnizorului de serviciu universal stabilirea tarifelor speciale în baza politicilor sale de marketing și a altor instrumente comerciale.

Stabilirea și practicarea tarifelor speciale de către furnizorul de serviciu universal este subordonată unui set de principii și condiții stabilite de reglementările comunitare și naționale în domeniu. Proiectul de decizie transpune aceste prevederi la nivelul legislației secundare stabilind totodată și modul în care furnizorul de serviciu universal va aduce la cunoștința publicului oferta sa de tarife speciale.

Referindu-ne la propunerea respondentului de a include politica sa de marketing printre condițiile pe baza cărora furnizorul de serviciu universal stabilește și practică tarife

speciale, ANCOM consideră că aceasta depășește limitele prevăzute de cadrul legal în vigoare. Tarifele speciale aplicate de furnizorul de serviciu universal trebuie stabilite ținând seama de costurile ce sunt evitate datorită volumului mare de trimiteri poștale și nu în funcție de anumite strategii comerciale ale acestuia. De asemenea ANCOM consideră că principiile stabilite de reglementările în vigoare nu împiedică furnizorul de serviciu universal să adopte o strategie comercială flexibilă și adaptată condițiilor concurențiale existente pe piață.

10. Modificarea art. 20 alin. (3) și a art. 21 alin. (1), (2) și (4) în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din proiectul de decizie.

ANCOM consideră că formularea actuală a art. 20 alin. (3) și a art. 21 din proiectul de decizie reflectă cel mai bine prevederile legale și, prin urmare, va menține nemodificat conținutul celor 2 articole.

De asemenea, ANCOM nu este de acord cu o nouă derogare acordată furnizorului de serviciu universal în ceea ce privește transmiterea evidențelor contabile separate, având în vedere că acesta a beneficiat de numeroase astfel de derogări, acordate prin alte acte normative.

De altfel, în conformitate cu prevederile art. II alin. (1) din Legea nr. 133/2007, *„Primele situații financiare separate pe care Compania Națională ”Poșta Română” - S.A. are obligația să le întocmească în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare în temeiul art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 642/2002, cu modificările și completările ulterioare, sunt cele aferente anului 2007. Acestea vor fi întocmite, auditate și transmise autorității de reglementare până la data de 30 noiembrie 2008.”*